

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 18. Emendatus è Plauti Bacchidibus locus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

riget, peregrinum esse existimo: & Græcè quidem re-
 dici ἐξαρτλῆν: sed Latine loquenti *exanclare*, non
anclare, dicendum. Quo magis miror, quid accide-
 rit cuidam, qui eam vocem, ipsa enim hominis verba
 ponam, neque ab vlla Latina, neq. ab vlla Græca vo-
 ce originem habere posse, & ex totius linguæ Latinæ
 finibus ablegandam esse, audacter pronuntiauit. Po-
 terat certè, qui tam multis locis alienam in hoc gene-
 re audaciam accusat, ipsemet modestius loqui. Sed
 non est nouum, vt quo quisque vitio maximè labo-
 rat, eius se in aliis acerrimum ac vehemētissimum re-
 prehensorem profiteatur. Ἀγκύλον curuum est: & inde
 est *angulus*, & *ancylia*, scuta, vt ait Nonius, grandia: &
ancyle, vt ait Helychius, poculi genus: id est, vt ego ar-
 bitror, scutella: & inde est Latinis *anclare*, id est, hau-
 riri: & ἀγκυρομένον *anclare*, & *exanclare*, id est, exhau-
 riri: eadem forma, qua *poplum* pro *populo*, & talia
 multa dicebant. Neque hæc vel ex Festo & Nonio
 ignora esse debebant. Itaq. apud Plautum, Ciceronem,
 aliosq. scriptores Latinos videmus, *exanclare* legitur,
 vna littera mutata, *exanclare* legendum puto.

Emendatus è Plauti Bacchidibus locus.

CAPVT XVIIII.

THESAURVM quendam malorum Plautinæ
 fabulæ continent: ita quo plura in eis hulcera
 cœunt, ac confanescunt, eo plura erumpunt ac dete-
 guntur. Itaque non est verendum, ne istis, qui ex vete-
 rum scriptorum emendatione ingenij gloriam aucu-
 pantur, quid agant, desit. Vt omnes omnia conferant,
 vnus eis Plautus satis superq. negotij vsque & vsque
 exhibebit. Quando igitur nos quoque in eis quorun-
 dam opinione censemur: agetur, opis ei aliquid pro
 nostra

Mureti
 Lectiones
 III
 25

nostra virili parte, quantula ea cumq. est, adferens
 Mnesilochus in Bacchidibus cum amorem suum
 quem per litteras sodali Pistoclero, commendatum
 esse & cum cura ab eo procuratum esse audisset: in
 bonam sibi operam a seruo Chryfalo datam in re-
 rienda techna, qua patrem argento interuereret, re-
 gat, committendum sibi esse, vt ingratus habeatur
 ideoque diligenter sibi videndum, quomodo gratias
 Chryfalo referat. Id exponit his versibus:

*Nam vt in Ephesum hinc abij, hoc factum est seruo
 hinc biennium.*

*Ex Epheso huc ad Pistoclerum meum sodalem littera
 misi, amicam vt mihi inueniret Bacchidem. illum
 tellico*

Inuenisse, vt seruus meus mihi nuntiaui Chryfalus.

*Condigne is quam technam de auro aduersum meum so-
 cit patrem,*

Vt mihi amanti copia esset. Sed eccum video incedere.
 Sed quis, quaeso, ille est, quem ait videre se incedere
 certe enim neque patrem suum, neque sodalem, nec
 Chryfalum videt: quos nominarat vnos. Atque hoc
 non modò non emendauit is qui se Lynceum, ce-
 ros Hypsara cæciores putabat, sed ne mendum quò-
 dem subesse animaduertit. Legendum autem videtur
 hoc modo:

Sed equum id eij reddere.

idque aperte declarant, quæ statim subiicit:

*Nam pol meo quidem animo, ingrato homine nihil in-
 pensu' st.*

Illa autem deprauata scriptura extitisse videtur ex eo
 quod paulo post scriptum est:

*Vt eris, moneo, haut celabis. Sed eccos video in-
 dere*

patrem sodalis, & magistrum. hinc auscultabo, quam rem agant.

Loci aliquot veterum scriptorum apud Nonium emendati.

CAP. XIX.

CORPORA nostra vi animi moueri, ex se autem immobilia esse dixerat Varro, Mutuum multabant, cuius ea de re verba citantur à Nonio, sed ita deprauata, vt difficile sit eorum sententiam consequi.

leguntur autem in voce Grallatores, hoc modo: Grallatores, qui gradiuntur grallis, qua sunt pertica lignea ab homine isto qui in ista tanguntur, sicilianimi nostri sunt, gralle, crura ac pedes nostri estiarexuntor: sed ab animo mouentur.

Puto autem ita emendari posse, partim veterum librorum auctoritate, partim coniectura fretus: Quae sunt pertica lignea sine animo: sed ab homine, qui in ista tanguntur, sic illi animi nostri sunt: gralle, crura ac pedes nostri, ex se ariuntor: sed ab animo mouentur.

Alii diuinarat Iunius. Eriigitur aliorum iudicium. Ad idem & corollarium ex eodem grammatico in voce deprecor: vbi enim legitur, Ennius: Eripite oculi nunc exanimam à libertate para quibus seruitutem meam miseram deprecor: ita emendat Iunius:

Ennius: Eripite o ciues quibus Nunc arumna mea libertatem paro, Quibus seruitutem mea miseria deprecor.

Ego, Ennius Erechtheo: Quibus nunc arumna mea libertatem paro.

In ceteris Iunium sequor. In voce Obscenura: versus Lucilij ita lego:

Vos ne actutum, atque opere magno edicite Per urbem, vt omnes, qui arcem astug, accolunt.

Mureti
Lectiones
II
25